

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci navrhovatele: **JUDr. Ing. M. J.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy odpůrce ze dne 22. 3. 2021, č. j. MZDR 47828/2020-27/MIN/KAN,

### t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovateli **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se podaným návrhem ze dne 23. 3. 2021, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 12. 4. 2021, domáhal zrušení čl. I odst. 2 mimořádného opatření odpůrce ze dne 22. 3. 2021, č. j. MZDR 47828/2020-27/MIN/KAN (dále také „*napadené opatření*“), vydaného s odkazem na § 80 odst. 1 písm. g) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „*zákon o ochraně veřejného zdraví*“), a vypuštění části „*a osobám samostatně výdělečně činným, které se testují testy na stanovení přítomnosti antigenu viru SARS-CoV-2, které lze použít laickou osobou*“ z čl. II napadeného opatření. Nakonec požadoval, aby byla odpůrci uložena povinnost uhradit mu částku odpovídající zaplacenému soudnímu poplatku za podání tohoto návrhu (tj. 5 000 Kč).

[2] Napadeným opatřením odpůrce dle § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví mimo jiné nařídil s účinností od 28. 3. 2021 zaměstnancům a osobám samostatně výdělečně činným, kteří si sami provedli nebo jim byl laickou osobou proveden test na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2 prostřednictvím testu poskytnutého zaměstnavatelem, v případě, že je výsledek testu pozitivní, uvědomit bezodkladně o výsledku testu poskytovatele pracovnělékařských služeb zaměstnavatele, pokud tak zaměstnavatel stanovil, jinak svého registrujícího poskytovatele zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství, popřípadě praktické lékařství pro děti a dorost, nebo orgán ochrany veřejného zdraví (čl. I odst. 2 napadeného opatření). Kromě toho odpůrce tímto opatřením nařídil zaměstnavatelům, kteří zajišťují pro své zaměstnance testy na stanovení přítomnosti antigenu viru SARS-CoV-2, které lze použít laickou osobou, a osobám samostatně výdělečně činným, které se testují testy na stanovení přítomnosti antigenu viru SARS-CoV-2, které lze použít laickou osobou, vést evidenci provedených testů (čl. II napadeného opatření).

[3] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 11. 5. 2021, č. j. 3 Ao 3/2021 – 27 (všechna judikatura tohoto soudu je dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)), zrušil návrhem napadené opatření, nejsou v souzené věci splněny podmínky, na základě kterých by mohlo řízení dále pokračovat. Chybějící předmět řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který vede k odmítnutí návrhu dle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Jinak řečeno, nelze rozhodovat o tom, co již bylo zrušeno a neexistuje (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Ao 6/2010 – 98).

[4] K postupu dle § 13 odst. 4 věty první zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „*pandemický zákon*“), podle kterého *pozbylo-li mimořádné opatření platnosti v průběhu řízení o jeho zrušení, nebrání to dalšímu postupu v řízení*, Nejvyšší správní soud doplňuje, že smyslem přijetí tohoto ustanovení zákona bylo reagovat na situace, kdy odpůrce opakovaně ruší soudem přezkoumávaná mimořádná opatření a vydává opatření obsahově obdobná v krátkých časových intervalech, čímž reálně znemožňuje jejich soudní přezkum. O takovou situaci se však v posuzované věci zjevně nejedná. Ke zrušení napadeného opatření došlo nikoli z rozhodnutí odpůrce, ale na základě zrušujícího výroku I. výše uvedeného pravomocného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ao 3/2021 – 27 (konkrétně čtvrtým dnem od nabytí jeho právní moci, k němuž došlo dne 12. 5. 2021). Tento zrušující výrok v sobě *de facto* obsahuje též prohlášení nezákonnosti napadeného opatření, neboť právě ta je nosným zrušujícím důvodem, pro nějž soud dospěl k tomuto výroku. V daném případě byl tedy požadavek na poskytnutí soudní ochrany ve vztahu k napadenému opatření naplněn (byť v jiném řízení) a zrušením napadeného opatření bylo dosaženo výsledku soudního řízení, kterého se i navrhovatel nynějším návrhem domáhal. Postup dle citovaného § 13 odst. 4, věty první pandemického zákona je tedy vyloučen (viz usnesení ze dne 28. 4. 2021, č. j. 6 Ao 14/2021 – 30, či ze dne 27. 4. 2021, č. j. 6 Ao 10/2021 – 35).

[5] Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. návrh odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v chybějícím předmětu řízení.

pokračování

[6] Nejvyšší správní soud doplňuje, že případná nová mimořádná opatření přijatá odpůrcem v návaznosti na soudem zrušené mimořádné opatření mohou být napadena novým návrhem; podle § 13 odst. 2 pandemického zákona lze návrh na zrušení opatření obecné povahy (mimořádného opatření) podat do jednoho měsíce ode dne, kdy návrhem napadené mimořádné opatření nabylo účinnosti.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3, větou první s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

[8] Navrhovatel zaplatil soudní poplatek ve výši 5 000 Kč za návrh na zrušení opatření obecné povahy. Jelikož byl tento návrh odmítnut, aniž by jeho odmítnutí předcházelo jednání, Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení tohoto soudního poplatku dle § 10 odst. 3, věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Třicetidenní lhůta k vrácení tohoto poplatku vychází z § 10a odst. 1 téhož zákona.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2021

JUDr. Tomáš Rychlý  
předseda senátu